

عنوان مقاله:

بهینه سازی روش استخراج DNA در گیاه شلیل

محل انتشار:

سومین همایش ملی بیوتکنولوژی کشاورزی ایران (گیاهی، دامی و صنعتی) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

جابر آروس - دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نباتات دانشگاه پیام نور مرکز مشهد.

حسن حمیدی - کارشناسان ارشد و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراس

محمد جواد حبیب زاده - کارشناسان ارشد و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراس

احمدرضا بلندی - کارشناسان ارشد و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراس

خلاصه مقاله:

استخراج DNA ژنومی با کمیت و کیفیت مناسب در آزمایشگاه های ژنومیکس ضروری می باشد. استخراج DNA از بافت های گیاهان چوبی از جمله درختان میوه علاوه بر وجود کربوهیدرات ها با مشکل مواد پلی فنلی نیز روبرو است که بر کیفیت DNA اثر منفی می گذارد، بنابر این روش های استخراج که این مواد را بتواند به حداقل برساند بسیار مطلوب هستند. در این آزمایش چهار روش استخراج DNA شامل: 1 - دلپورتا و همکاران 2 - لودهی و همکاران 3 - موری و تامپسون 4 - مینساویج و همکاران از گیاه شلیل که از نظر مواد پلی فنلی شاخص است، برای گزینش بهترین روش مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفتند. به عنوان مواد گیاهی برای استخراج DNA برگ های جوان مورد استفاده قرار گرفت. کمیت و کیفیت DNA ژنومی استخراج شده با استفاده از روش های اسپکتروفتومتری و الکتروفورز در ژل آگارز مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج نشان داد که با توجه به کمیت و کیفیت DNA استخراج شده، روش موری و تامپسون برای برگ های جوان به عنوان بهترین روش انتخاب شد. بیشترین مقدار DNA با کیفیت خوب به میزان 176/4 نانوگرم در میکرولیتر بافت برگ جوان با روش موری و تامپسون به دست آمد. بنابر این روش استخراج موری و تامپسون برای استخراج DNA از بافت های مختلف گیاهان مشابهی که مواد پلی فنلی و پلی ساکارییدی بالایی دارند، قابل توصیه می باشد.

کلمات کلیدی:

استخراج DNA ، گیلاس، خلوص DNA ، ترکیبات فنولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/204331>

